

ANY 1917

Núm. 8

Margot

10 centims

—Jo crec que per a un divorci, solsament s'hauria d'exigir el consentiment del *querido*;
així s'evitarien les tres quartes parts de divorcis.

IRIS-PARK

Valencia, 179

DISSABTES
Balls extraordinaris

**DIUMENGES I
FESTES**

Tarda i nit
Grans Balls de disreces
Grandiós Programa de
BALLS MODERNS

SALÓ JAPONÈS

Rambla Canaletes, 7 **AL PETIT
PELAYO**
- Telefon, 1871 -

Aperitius i Sopars — Fox-trot
*Bons ballaires: sols la gent de gust
va al Japonès*

RESTAURANT DE PRIMER ORDRE
COBERTS 5 PTES.
ORQUESTRA VERDURA

Restaurant EXCELSIOR

Rambla del Centre, 34
Telefon 4143

Tots els dies, aperitíf
et sopers-tango, pre-
nent part:

Isabel Moreno
Princep de Cuba
Malatzoff, etc.

**Restaurant de primer
ordre**
**Lloc preferit pel públic
elegant**

EDEN CONCERT

Assalt, 12

Telefon, 3332

TOTS ELS DIES, TARDA I NIT

Grandiós éxit de la notable divette espanyola

Conchita Ulia

Les Papillons

Lily Tresor

Chisperita

Gloria Nardi

Floriana

Napolitana

i altres 40 belles artistes

**A Barcelona no hi hà cap persona
de gust que no frequenti l' EDEN.**

**Empresa
Bohemia**

TEATRE ELDORADO

Gran éxit de la genial cançonetista **RAQUEL MELLER**
Succés de la monumental pel·lícula **FEDORA**, sublim creació de
FRANCESCA BERTINI

CINE BOHEMIA

Les Millors pel·lícules són estrenades en aquest Cine

PALACE CINE

El més elegant i distingit :: Pel·lícules exclusives

TEATRE CONDAL

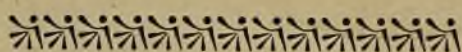
El Cine més gran i més concorregut del Paral·lel
Estrenos diaris

BOHEMIA MODERNISTA

La millor i més gran sala de ball de Barcelona
Grans balls tots els diumenges i dies festius tarda i nit
Curull de dones guapes. — Reunió del jovent trempat

La Criolla

Lliçons de balls moderns

Primera a Barcelona

Aribau 35, café i Concell de Cent, 263

— Jo em resistia, però aquest xicot em va portar a "Las once Puertas" i em va posar un piset espèrrant. Quan vareig veure aquells mobles, plorava d'alegria.

"LAS ONCE PUERTAS"

Ronda de Sant Pau 56 i Cera, 44

Llit per a matrimonis ben i mal avinguts-Cadires per a assegures-Armaris llunàtics-Taules per a dinar, sopar i esmorzar-Matalassos per a matrimonis de llana, quadros pintats al oli, Somiers sense orquesta, coxins llans, ploma, miraguanos, Lavabos, Tocadors (no de guitarra) Tamborets, Bufets, Trinchants, Silleries i mil millons de pessets més, Portiers per a montar pisets al districte als... i als altres

Entrin per la porta que vulguin

DIUMENGES I FESTES, TARDANIT, BALL DE SOCIETAT

Febrer en el Jardí d'Hivern

Balls de màscara espectaculars 13, 20 i 27 Janer i 3, 10 i 17

RONDA DE SANT ANTONI, 62 i 64

VENUS SPORT PALACE-BALL

AU CABARET DU TANGO

Rambla del Centre, 12

«Café Rio de la Plata»

Cabaret a l'estil dels de París - Centre de reunió de l'aristocràcia de la nit - Les nou hores de "grimegia" nocturna-Alegria, tango i locologia - Si voleu pasar cinc minuts fora del món, visiteu el típic **CABARET DU TANGO**

Telèfon, 1195

TABARIN MORITZ

APERITIU I SOPARS TANGO tardes i nits
Están preparats 10 succulents ressopons amb ballaruga i gatzara, Tzlgans Corella, Salons independents, Carta variada
Gran éxit de la sensacional parella de ball

LOS DEL PLATA
SEPÚLVEDA, 22 i MONTANER, 2 i 4
Telèfon 2044

GRAN IMPERIO

RONDA DE SANTPAU, 34, 36

Telèfon, 4584

GRANS FUNCIONS DE VARIETÉS

TARDA I NIT

Aperitiu tango, a les 7 - Souper tango,
- apres minuit - Orquesta de Tzlgans -

ENTRADA LLIURE

El més elegant Concert

El més distingit foyer

GERMANES OLIVER

BLANCA DE NAVARRA

BARCELONA, 3 de Febrer de 1917

REDACCIÓ: Taberna «La Catedral». Lleona 14, de 7 1/2 a 9 tarda.
Tota la correspondència, tant de col·laboració com administrativa, dirigir-la a aquesta Admoció: Concell de Gent, 317. 1a

PREUS DE SOTSCRIPCIO

Espanya: trimestre. . . . . Ptes. 2
Estranger: Està massa malament, per ara.
La responsabilitat dels treballs a càrreg dels autors.—No's retornen els originals.

Margot

10 centims

VUI el meu procurador m'ha dit: — Mira, MARGOT, ets la meua debilitat, i tu no pots pensar quin respecte té un procurador per les seves debilitats; jo ja no et puc deixar mai. M'has entrat per l'ull dret. I quan a un procurador, que sempre acostuma a ser una bestiola molt sentimental, li entra una dona per l'ull dret és que li entra per a tota la vida. M'he acostumat a tu, a la teua veu, al teu mirar, i a tot lo teu, i jo, a tot lo que m'acostumo m'hi aferro. Vaig passar tres anys anant cada tarda a l'Orient a veure fer la *manilla* a tres amics. Jo no jugava, perquè no en sé, però mira si m'hi havia aficionat que quan tocaven les vuit i deixaven les cartes m'havien d'estirar com aquell qui diu, perquè m'havia enganxat com un musclo als ferros de la taula.

Avui la manilla ets tu. També m'hi sento enganxat amb tu. Però aquesta vegada per tota la vida. Jo per tu seré com una pensió vitalícia: no et faltaré mai. Sempre que em cridis et respondré, potser no a la primera vegada, — perquè sordejo una mica, — però et respondré. I es que m'hi sento bé amb tu, tan bé com si fossis de la família. Tens lo que tenen poques dones: escalfor familiar. I avui en el temps que correm val molt la escalfor familiar; ja ets més dona meua que la meua dona, que la *propia*. Es a dir: ets la meua dona amb *menos* anys, *menos* carn i sense el *ceceo*.

Estàs contenta? Ho troves sentimental això que et dic? Jo en soc molt de sentimental. Tots els procuradors ne som. Però consti, i alégraten de lo que vaig a dirte: Tens un procurador que és tot de una pessa. I en pots disposar per *in saecula saeculorum*.—*Amen*, he respost jo. I ens en hem anat a sopar a cà n Joan.

PAS POSSIBLE!!

TWO-STEP

Darrera creació del Professor WORSLEY
Editat per la «Unió Musical Espanyola», abans DOTÉSIO
PORTAL DEL ÀNGEL, 113 - BARCELONA

NITS de "MARGOT"

Sentint-me embafada de tants Concerts vaig decidir-me a anar al Cine. Quin Cine triarè? oh, desoril

Ell volia anar al *Diana* o al *Marina* de l'*Hostia* feude; d'En Basseda i germans d'En Rico i del Mòllera; mariner forçut i ingenu que riu de les genialitats d'En Charlot tan estrepitosament que cada nit trenca tres botons de l'hermillà...

La «Raquel»

Després de discutir acaloradament varem obtenir pe'l *Dorado* per a tornar a sentir a la Raquel. La vetllada fou agradable i la vaig passar bé... No haig pas de descobrir a la Raquel Meller; solsament diré que els *raventaires* d'ofici han aplaudit moltes vegades a mocotes que no valen la pena, i en canvi... a la Raquel li escatimen tots els mèrits; perquè?

Cupó IRIS es el mellor

Les pel·lícules, clares i ben projectades, i sobre tot, la comoditat i la dificultat de que el vehí pugui dedicar-se a *escarceos tentaculares*, fan que siga a propòsit per a senyoretes honestes i per a matrimonis ben avinguts...

D'allà; amb l'auto aquell de que'ls vaig parlar, anarem al

EXCELSIOR

Mr. Payan, aquell mestre de la flauta, que quan fa variacions posa el *mingo* (és campió de billar de la França,) reb a MARGOT amb la flauta a la ma i li dedica un solo amb aquest instrument tan bescantat pels *corrits fanés*...

Mlle. Borelli, cosina en 32.º de la Borelli dels films canta cançons franceses que posen la pell de gallina; després fa proposicions a MARGOT *à cause* de la boxa... MARGOT no vol barallar-se amb ella d'altre manera que amb dolços, dolcíssims combats d'amor i galanteria; es molt *costaud*; no hi fa res... MARGOT vencerla, i està segura que si fecim la lluita grecoromana, ella romandria sempre amb els omoplats a terra.

Sortim amb música i anèm al

BAR DEL CENTRO:

El gran *Estevé* amo del Bar i assassina dones tot en una pesa, ens riu amablement... i ens fa pendre tres mil números de la rifa de dues botelles de xampany. La concurrència nombrosa, ens fa pensar en un

miting radical; en Manzani-
llo, menor d'edat i d'esta-
tura ens balla un xòtis castiç
i plè de pauses. L'Illa està
ensajant un ball nou que ti-
tularà «Sardanapolis»... es
un misteri; en Campmany
folk-lorista en sab alguna cosa.

Després d'haver begut un exquisit «Jonny Walker» sortim i anem al

ROYAL:

La germana de l'*Apachinette* va fer nos els honors en una llotja perquè l'amo de l'establiment no té el gust de conèixer a MARGOT.

La *Yette*, *sœur d'Apachinette*, va despertar les ardentes simpaties de una de les meves amigues i començà una complicació de mirades incendiàries que val més no parlar-ne.

Com que hi vàrem arribar tard, sols vegerem aquells tres germans (2 femelles + 1 mascle) que ballen un *pot-pourri* llarg com la professó de Corpus... Ell, exprimatxat i llarg com un misto de vigilant; ostenta un apendix nassal que posa en perill la seva estabilitat... Quin nas! MARGOT ne té a la redacció; exemplars notables tant per les formes com per les dimensions, però com Aquell, capll... Si MARGOT pogués tenirlo a la Redacció, fora feliça.

Deixàrem a la amigueta nostra amb la *Yette* en conversa tirada sobre afers culinàries i passarem a
LA PALOMA (A) VENUS SPORT:

Que recorts porta a ma memoria aquest saló de ball! en ell hi he passat moments de delícia tot ballant aquells valsos trenats qu'eren la joia d'alla vors (época anterior al Tango). Aquí hi veïem l'escandalós Brunet, empaperador d'ofici i *mátalas todas* de carrera; en Parramón, home de possibles per qui el negoci es avans que tot; la mamà Mercè que vol casar les *nenes*; en *Julian* (*¡que tiés madre!*) casat seriós i fidel com un gos de Terranova; la *Madriles* popular i xiroia; en *Papitu* de la piga enamorat de la *Papeta*; en *Domingo*, el sastre de Gràcia que com a

Cupó IRIS es el mellor

fidelidad és un altre gos de Terranova; l'amo del *co-tarro muqueril* el cafeter *Cuanitu*; la bona fè se refugia en les il·lustres personalitats d'en Taps i el Frare, en *Codina* i la *Carotes*, artistes espeterrants, guarnidors de balls i altres menudencies i creadors de la broma aquella *del flan* de 185 K. que's menjarà tot sencer aquell individu que pesa 7 K.

Fins la setmana que ve i guardint-se del fret.

CYRANO

Un cabaret

En *Juanitu* es un català de lo més català que corre. N'es més que En Prat de la Riva, més que'l noi de Tona. Per a ell tot allò de les quatre barres, que ho va llegir al «Trovador Català»; i la *sardana* es la dansa més bella de totes les danses, i lo d'En Fivaller i lo d'En Casanova — no el de la granja, sino el de la historia — era el nostre pa de cada dia. En tot era català, en tot: fins en una certa oloreta de pagesia, de salut. Un dia, en aquells tès famosos de la *Maison*, empipat de tan extrangerisme, per a reivindicar Catalunya, va demanar una llesca de pa amb tomàquet.

An ell, en qüestió de dones, que no li anessin amb quèntos extranys: ni napolí, napolitanes, ni berlineses, ni americanes. El pa, pa, i el ví, ví. Li agradava també el menjar de casa, sense sucs, ni salses exòtiques: la carn d'olla. La seva fulana era aixís, un plat català per a tres. Fresca com una poma, vermella com una poma, amb dues pomes al davant...

Però fillets meus! una nit la va portar a un cabaret de la Rambla. Era un soterrani. Si hagués fet pudor de mitjons de capellà haurieu dit que allò en llòc d'un llòc d'esbarjo i de *grimegia* era un local de tristor i de penitència com les coves de la Sala Mercè. Però com s'hi sentia olor de polvos de pesseta, i crits de dona que ha tirat per mal camí, i rascar de violins i curridus que feien l'ase... — En contes d'un cabaret, — deieu, — això es la casa d'un notari que s'ha tornat boig.

El català de cor i la seva costella; qu'era de Montornès, baixaren pel cargol de la escala. Un home sortí d'una finestra com un burot de la barraca:

— Els abrics, els berrets, — exigí, — i li digué an ella:

— Hola, monada, com te mossegaria si no portessis aquest pagès.

Amb tot i portar-lo la pessigà. Ell, el català de cor, se sentia més castiç qu'un madrileny i ja ho volia tirar per la tremenda.

Al asseures, un senyor que feia de papellona del saló, amb bigotis de guardia civil o de procurador, la volla petonejar.

— Carai, Carmeta, i que bé estàs.

Després el moço, deixà la plata sobre la taula i es posà a parlar amb la Carmeta i la Carmeta, que a la Rambla era fresca com una poma, vermella com una poma, s'anava neulint per moments, anava perdent

—No sabs tu lo que m'amoina el tenir d'anar a pendre'l tè amb un home que no conec.

—Prega a Deu que'l llit sigui tou!

el color i la carn... i la frescor, *¡naranjas!* la frescor qui sab ont parava.

Al sortir del cabaret estava més arrugada i més lletja qu'una mestra laica.

I el català de cor, sentint-ho molt, perquè li havia agafat *querencia* a la de Montornès, tingué de canviar de costella.

WILLY

Males notícies

La Elena Jordi està estudiant *La Resclosa*, arrepentida de tants disbarats com hi han a la seva vida.

En J. M. Lopez Picó, poeta i semental tot d'una pessa, aviat «treurà» un altre fill. Ont el posarà? ja en té trenta set!

La Lluïsa Vila s'ha comprat tots els volúms de la Biblioteca Popular de l'Avenç.

En J. Massó Ventós ja no està tan gras ni pública llibres.

Son morts l'Emili Verhaeren i l'Alfred Naquet; i encara son vives la Dolors Moncerdà, la Carme Karr, l'Agnès Armengol de Badia i tantes altres dones lletges que a Catalunya, per desgracia nostra, se dediquen a la literatura.

An Pere Botero Tarragó, l'hi han dedicat un banquet: 12'50 pessetes, 6 plats, 41 començals. Es diu que en Pere Botero Tarragó ha crescut un pam.

FONÓGRAFOS

Al comptat, ptes. 60-A plaços, ptes. 72. 6 ptes. mensuals

NEW-PHONO

AMPLE, 35 i 37-BARCELONA

Demanà la catàleg general

Els cigrons de la Jordi

La Jordi no solament té camises i pijames de seda. La Jordi té altra cosa que la té de fer cèlebre. Té caràcter. Diuen que té més caràcter que un carreter. Entre gent de teatre li diuen el «Pic del vodevil». Nosaltres, més observadors, li diem: «la mestressa». Perquè la Jordi és mestressa de dits i de fets, mestressa de dispesa.

Així com per al teatre té algún punt negre, per a lo altre en té la «vocació i la disposició», com deia en Balmés, el nostre gran ensotanat.

Ella pot oblidar l'escena, el paper, el fer mutis, però mai s'oblida dels cuidados de casa seva.

Al Teatre Espanyol, cap allà a les dotze d'una nit, entra a la cambra de l'Elena una minyona. I entre mestressa i minyona comença aquest diàlec:

—Senyoreta... ¿que vol per a demà?

La mestressa, amb un geste grec, diu a algún dels seus traductors:

—Aveïam... Escriu...

I el traductor escriu:

«Carn d'olla... dos rals,

Cigrons... «coranta»,

Butifarra... dos metres,

Tucino... cinc cèntims...»

«Butifarra... Tucino... cigrons... De vegades la veu de la Jordi és forta i la gent creu que és que fa vodevil català entre bastidors.

En Vilaregut, l'home gras, que es tot un català, i pitarresc, diu

—Això es una dòna... carn d'olla... lo meteix que la nostra Santa Marguerida...

Les excentricitats de Mlle. Ibañez

Mlle Ibañez, aqueixa deliciosa criatura moreníssima i apetitosa com una petxuga de capó del Prat, té una gran debilitat per a les excentricitats públiques i privades.

Filla d'un conegut *buròcrata*, ja de molt jove neta tenia tot un mostruari de extravagancies.

En l'edat en què les nenes tenen promès de per riure, ella volgué sobrepassar-les i s'entregà als amorosos i moreníssims braços d'aquell conegut *sportman*, aristòcrata i inventor del caminar blau amb il·lustracions de saltironets de verdum enjogassat.

D'excentricitat en excentricitat, va arribar a fer tals coses, que llurs minyones de servei anaven totes a parar a St. Boi preses d'atacs de «bogeria extra-impulsiva i contundent» Arribà fins a fer-se montar un trapezi niquelat (sempre li ha agradat el níquel) i fer-se servir els àpats tot gronzant-se com aquells aucells d'Amèrica que no volem anomenar perquè duen *jettatura*... Els òssos anaven a parar al cel obert tirats amb un tal especial aire de displiscència, que corprenia. Després la donà per a il·lustrar-se i no *aprengué* el francès malgrat les institutrius i els esforços de les institutrius que suaven d'engunia a l'hora de la lliçó (24 hores diàries.)

Aquest estiu, no sapiguent si anar a San Sebastián o a Santander optà per anar a passar uns dies de festa Major a Argenton-les-bains, fent-se acompanyar per un geperut, amb un far d'automòvil montat dalt d'un samalé... Les senyorettes d'Argenton-les-bains tingueren ocasió de notar la superba bellesa de les seves adorables cames, moltíssimes vegades.

Ara fa pocs dies se li acudí la pensada, pensada genial i equívoca, de passejar-se hores i hores pel Passeig de Gràcia amb un auto superb amb el «Se alquila» posat a la vista dels *gourmands* que la seguien admirats i plens de desitjos dels més comprensibles.

Un viatjant de vins de Jerez, andaluc d'empenta i resolut, aturà l'auto al mig del passeig i demanà; sonrient i irònic:—*¿A cuánto la carrera?*—El *chauffeur*, seriós com un diplomàtic rus, posà marxa i embalà a corre cuita, mentres un nombrós grup de *sportmens* molt coneguts llençava una sorollosa riallada.

—Tots els plats de la carta eren noms estrangers. No més havia el roast-beef en espanyol.

—Però tú, Maria, no tens cap amor?

—Sí però ell, l'interessat no ho sab; és el cuiner del «Cosmos», no el conec i l'estimo: fa uns menjars tan refinats que me'l figuro com un àngel.

COSMOS-BAR

RESTAURANT - XACOLATERIA

SALONS PARTICULARS

Plaça del Teatre,

Telèfon, 7294

OBERT TOTA LA NIT

...que l'on a fait les démarches nécessaires pour installer une Académie de billard dans les caves de l'hôtel d'Orient. Cette académie sera dirigée par Mlle. Suzanne Rochet avec son copain Mr. B. L. G. R.

Pour l'instant nous pouvons avancer que les nuits de répétition tout le monde reste admiré de la finesse et de l'élégance de Mlle. Suzanne, surtout quand elle fait de rétros.

***

...que la danseuse macabre «La Phalènes» qui travaille avec ses jambes aux «Folies» fait tressaillir la salle avec ses danses abracadabrantes. Elle a emprunté la tête livide du défunt «Perdiueta» qui es mort de la suite des vains efforts qu'il a fait pour arriver à bien danser la GIAVA; la Furlana, la Sardana; la Graquette et cette finesse de danse qu'on appelle «El ball de bastons» (la danse aux cannes).

***

...qu'un fabricant d'étoffes de Sabadell a fermé sa boutique ayant appris que la brunette et intelligente «Folly» était amoureuse de lui. On dit cependant que jusqu'à présent il n'y a eu rien de fait... et qu'en attendant, le dit fabricant, se dédie à faire flanelle...

***

Que L. l. mon Tr. s. r a monté encore un degré de l'échelle sociale... elle n'en est plus au député Provincial; il s'agit maintenant d'un député de la Chambre...

De ce train-là c'est la course effrénée à la fortune.

Tiens bon la rampe L. l.!!!

***

...des tziganes Boxa; Sangenis, Mora, «society in Company», qu'ils ont signé devant Notaire en qualité d'éditeurs et exécutant, (exécutants merveilleux); un contrat faisant acquisition de tous les tangos et sardanes composés par le grand, le brun, le frisé, le célèbre Compositeur (!) danseur, professeur de langues et explorateur qui est S. A. le P. de G.

***

...que D. n. la Blonde, très connue par le pseudonyme de Mlle. Delirios a sauté sur la g... de G.. del Born parce qu'il lui a fait des propositions abracadabrantes...

Qu'est que ça sera; D. n? En tout cas nous savons où se cache une jeune tata qui pourrait consoler ce G.. si vraiment il se trouve dans un cas pressant.

***

...que L. s. du «Folies» est redevenue toquée à cause de T. tt.; ce qui fait qu'on se paye sa poire!... amour, amour, que tu es aveugle!!!...

***

...que la gentille L. s. n. (tais-toi, chiqueuse!) à fait testament à faveur de la «Figure en Cire» du Musée Grévin.

***

...que la mère et la fille G. rt. s. n. se sont crépé de nouveau le chignon pour le même sujet que la dernière fois... maintenant, elles sont toutes les deux truffées... l'une cache ses bleus, l'autre cache ses verts... oh! oh!! oh!!!

***

...que N.. v. s la chipeuse, ancienne vendeuse de gros lots où de billets de loterie (kif-kif!!!) a accaparé et liquidé à jamais le cœur (en bais) de cette délicieuse figurine du Musée Grévin. En conséquence; et considérant ce fait (comme autant d'autres de la même catégorie) un pitoyable insuccès; la malheureuse figurine s'est resignée à devenir tête d'essai chez le coiffeur Montesinos...

Pauvre figurine, ce que c'est que la destinée!!!!

Nous le regrettons infiniment parce que la figurine c'est la seule chose *rigolotte* qu'il y a maintenant à Barcelone.

***

...que son Altesse le P. de G. en va pas à l'Afrique Centrale; il a changé d'avis; maintenant il veut monter une Académie de Langues, où on y apprendra tous les idiomes connus et inconnus. On dit aussi que son divorce avec Germaine n'pas réussi et que maintenant ils sont dans la plus parfaite entente amicale.

Mais... nous devons faire une petite acclaration on nous dit que nos lecteurs et lectrices ont donné une fausse interprétation à l'initiale (m...) l'auteur de l'on dit a voulu dire *son ex-mari*, tout simplement!

***

...Que le ménage Julien et Juliette ne va pas du tout.

Julien rentra tard une nuit et un peu vaseux après un dîner avec des camarades. Elle en est encore désolée et furieuse..!

—I el pintor diu que amb aquesta dòna...
—No ho cregui, se la va pintar.

Se fa sapiguer:

Que En Perdiueta ens deixa. Acabats els seus compromisos a l'Edén, pendrà un barco de la Trasatlàntica i cap als Estats Units falta gent. Una gitana li va dir que'l seu pervindre, com el d'Espanya, estava més enllà del mar. En Perdiueta, campió de *rag-time* a la festa major de Mas Rampinyo, barreja al seu art internacional, com un grà de pebre catalanesc, una vaga sentor d'envelat. Per això el seu viatge te tot el valor d'una colonització.

En Perdiueta ja ha començat a preparar el vestuari, a aprendre una mica de ball flamenc, art en el que pensa obscurcir a en Faico que ja es prou fosc de per si, i a despedir-se de les amistats... Quan va estrenye'ns la mà amb aquella seva, més gran que la den Borràs (Jaume) ens digué enternit: «Jo entre guanyar divuit duros fent de p... tinters o fer de ballari no dubto en escullir aquest darrer ofici... Vull la glòria... Vull viure la vida...» Al dir això el bon Perdiueta semblava un protagonista de l'Intim.

***

Que un ja no se'n podrà riure dels argentins de París, dels que tenen abonats els proscenis de tots els *music-halls* i usufructuen l'amor de les *cocottes* de més preu. Barcelona, que té de tot una mica, compta també amb una penya d'argentins que val totes les pessetes que's gasta.

Els foren un dia reis de l'Edén i de la Buena Sombra i campions de resistència alcohòlica al Japònes. Ara formen la penya cabdal del Gran Imperi. N'hi ha un al qual les dones li diuen el Fardassa, més fort que en Mac Kloskey, que fa mal bé cada nit un abric que li costa cent pessos moneda nacional, i encabat balla *Le papillon amoureux*. La pedra angular de la Penya es l'Agustín, elegant amb una elegància

severa, i home de cot. Quan paga'l vestit d'una dona diu que fa una obra de misericòrdia i quan una dona se li declara, diu: «*Es natural, ché... La pobrecita me quiere por que soy tan bueno...*»

***

Que En Vicens Solé ens ha escrit dient-nos que no'l confonguem amb el seu homònim, aquell practicant que matava i robava al clínic per 52 pessetes. Aquest Vicens Solé es un altra que no té res que veure amb el nostre benivolgut amic, el qual està més bo que mai, encara que ha perdut dos kilos i es troba en un estat de fortaleza tal que es capaç d'escoltar dos xistos seguits d'en Font Laporta sense desmaiarse...

En Junoy, autor teatral

Dintre el camp de la política, el senador Emili Junoy—l'últim solidari—podrà actuar, com repetidament s'ha dit, d'arcabota. No ho neguem. Però, fugint d'aqueix camp i passant al terreny particular és forçós regonèixer en don Emili un temperament més aviat propici a l'amor que a l'arcaboteria. Això tampoc ho podem negar: els fets parlen.

I el darrer dels fets és aquest: el camaleònic senador està bojament enamorat—tal com s'ona—d'una actriu madrilenya, de la Rafaelita Haro per a concretar, l'actriu que en qüestió de camises en dona tres a acabar a quatre a la Jordi. I no parlem de pantorrilles perquè l'Elena no'n gasta: allò, senyors, són flautes!

Tant ho està d'enamorat, en Junoy, de la Haro, que arribà i tot a... escriure una sarçuela! Una sarçuela a base de vaselina, com els seus articles, que ha sigut ja llegida al Rei, al Gallo i a don Raimón d'Abadal. La protagonista, voldria l'autor que fós la meteixa Haro, i l'argument és, en ben poques paraules, el següent: Un senador que fa el *primo* amb una artista, i el fill d'un metge barceloní molt conegut que... etcètera.

Els qui coneixen l'obra asseguruen que és d'una força còmica extraordinària. La figura del senador gelós sembla treta de la realitat...

Quan s'estrenarà, diuen? Ai, no vulguin ésser com don Emili, no's facin il·lusions! Aqueixa sarçuela haurà de dormir la sòn dels justos, anirà a parar al calaix dels trastos vells!

La Rafaelita Haro s'ha fet actriu de comedia i no li pod interessar, ni de lluny, la divertida producció teatral de don Emili.

Ara, aquest escriurà, a bon segur, un drama o una comedia. El Rei, el Gallo i don Ramón d'Abadal pensen en la lectura i ja tremolen.

Manelet.—No, Rosita, nó, tú estimes un altre home!

Rosita.—T'equivoques, Manelet, mentres tinguís tant gust amb les corbates seré teva únicament.

Manelet.—(Apart).—Gracies Camiseria Bellfort Gracies!

Camiseria Bellfort

Call, 3 i 5

SUCURSAL, ARCS, 2

Bon gust, genres inmillorables i bons

Barcelona ideal

Llegidores estimades i llegidors benèvolts, per si encare no us en havíeu fet ben bé carrec haig de dir-vos que vivim, els que tenim la sort de trobar-nos actualment a Barcelona, en el millor dels mons possibles; en efecte, la nostra ciutat, cap i casal de la terra clàssica del vatú-a-nell mascle, (com més mascle millor, que dirien anys endarrera l'Iglesias, en Pous i Pagès i en Crehuet), té qualitats que no'ns les mereixem: volèu, per exemple, res més exquisit que'l tracte que donen als parroquians en certs establiments públics com cafès, restaurants i altres?.. La dependència acostuma a ser-hi un model de discreció; desde'l propietari de l'establiment fins al darrer *chasseur* (1), tots se desviuen a qui pot ser més servicial, més fi i més atent. Fa veritable pena veure com individus tan ben educats han de dedicar-se a servir als altres. No s'ha de fer cas, posèm per idem, de que si un entra per primera vegada en un cafè, el moço vinga a escomètrèl amb posat més aviat de anar-li a pegar que de servirlo; això deu explicar-se pel rezel natural que en tot lloc familiar, (i a Barcelona la familiaritat es quasi excessiva), inspira una cara desconeguda; el segon dia de veureus el mateix moço vos donarà copets a la espatlla amb una sollicitut que vos farà venir les llàgrimes als ulls; el tercer dia voldrà discutir de política i si cometèu la grosseria de contradir-lo manifestarà l'interès que's prenen per la justesa de vostres idees amb expressions caritatives com la següent:

— La primera vegada que'l vaig veure ja m'ho vaig pensar que vostè era un ximple.

Aquestes reflexions i moltes altres que'are no podem transcriure per manca de temps i d'espai, pro que contem poguer dar a coneixer més endavant, en les va suggerir una gesta que portà a terme, fa uns quants dies, i que mereix ser ben coneguda, una de les personalitats més distingides i originals de la vida barcelonina.

En un d'aquests establiments de que parlem, situat a la Plaça de Catalunya, ont la dependència en general, s'ha distingit bastant en certes èpoques per rondinar davant dels parroquians, per a servir com qui posa cara ferotge a l'enemic i per fer sovint trencadiga a causa de les revolades produïdes per *trop d'empressement*, hi entrà l'altre nit el personatge que

tenim l'honor d'esmentar i s'assegué en una taula, amb perfecte dret, que no tenia cap senyal d'estar ocupada. — En aqueixa taula no'l serviré, — li va dir sollicitament el moço, — perquè està presa. —

— Doncs en aquesta taula em servireu i no en cap altre, que aquest es el meu dret, — digué'l personatge en qüestió.

I aquí el moço, amb la amabilitat propia de la classe, no podent obrar de manera més contundent gira quia i deixa plantat al nostre hèroe.

Però com que aquest senyor no deu estar acostumat a ser servit de tal manera, protestà com era de llei, cridà a altres moços que s'apressaren a no obeir-lo i al fi arribà a fer desensopir a un dels senyors de darrera el taulell queue condescendí, amb l'amabilitat que a la *cuenta* el carateritza, a que servissin al gentilhome en la seva taula.

Aleshores el gentilhome tingué un gest digne d'altres èpoques i d'altres terres: agafà el boc de cervesa que havia demanat, llençà la cervesa per terra amb aire displicent, s'aixecà, posà un duro demunt de la taula i abandonà el cafè, deixant esglaiats als badocs que no comprenen que hi hagin persones que puguin desfer-se dels duros amb tanta facilitat.

INCOGNIT

(1) Traducció literal; Caçador; l'anomenar aixís als inofensius galifardeus que obren les portes, duen missives galians i ajuden a posar aïres, vé de que en una ciutat del migdia de França hi caigué una plaga de rates tan extraordinària que'ls gats no podien dar l'abast; en els restaurants ningú podia demanar formatge d'Holanda, perquè quan ne obrien un, trobaven que'l formatge havia desaparegut i la crosta vermella no era més que l'estoig d'un niu de rates; per acabar amb tal flagell, s'ideà un còs de galifardeus proveïts de punxons especials que mataven les rates; d'això venen els actuals «chasseurs» (N. de la R.)

Obriu l'ull Corridos - Aviat obrirà la Sastreria

F. MORELL T. DURANGO

RAMBLA CATALUNYA, 40

Es farán trajes desde 25 peles

Expressos desde 45 peles, despampanants

Dos homes i una dona

Era una dona molt trista i sentimental com una dona de novela. Encara que bonica, havia fet la seva més gran seducció del seu aire esllanguit, pancit i exquisit. Un aire de pomes agres que anava molt a tò amb la seva gentilesa, àcida i picanta, de poma verda.

Per vici, o per una prometensa, o perquè ja en venia de família, vivia d'això que s'anuncia en uns kiosques per a necessitats molt urgents i que s'en diu amor. Ella ho disimulava,—perquè això de l'amor, el de les «dretes» i el de les «esquerres», és una cosa vergonyosa que s'ha de dissimular—amb aqueixa altra cosa de tan males conseqüències que és el cuplet. Cantava cançons en una barraca del Paral·lel davant d'un públic de ximplers, també molt sentimental, que s'emocionava amb aquelles cançons. Havia nascut al mateix ronyó del districte segon, al carrer de Mercaders; però, per exigències de l'ofici—les *puñalaitas*, el *cherumbel* i tota aquella colecció de renecs castiços—se deia «La Niña de Granada».

Per l'amor se llençà a la mala vida. Aquest amor era un punt que «rosegava» cada nit del set i

mig a l'*Excelsior*. I un punt filipino: es perdía de vista! Per conveniència, se buscà un «passament». Aquest «passament» passava dels seixanta, era benèit de naixement i fabricant de tota la vida.

Aquest «passament» era tot lo tolerable que pot ésser un «passament» de cupletista castiça amb aigua de colònia *Flores del campo*, rellotge de pulsera i braçalet de monedetes de llautó. Tan tolerable, que aquella Ben Plantada del districte segon hi fèia «el salt» una nit si i una altra també.

No obstant, com seria sentimental aquella bestioleta que s'emocionava amb allò de:

«*Cuando veo unos ojitos negros...*»

I amb allò altre:

«*Carpintero, carpintero!...*»

Quan estava amb l'altre, amb el del set i mig, plorava i a cada petó sospirava:

—Pobre Antonet!—l'Antonet era el «passament»—no s'ho mereix, això! No s'ho mereix!

I l'altre, tornant-hi, perquè era dels que hi tornen:

—No s'ho mereix, nó, pobre Antonet!

I quan ja rematava hi afegia, cínic:

—A la seva salut!

I a l'endemà, quan arribava el «passament», i el del set i mig ja era de cap al *caso*, la besava:

—Pobreta nina meval Sóc feliç amb tú perquè ets la única dona que no m'ha enganyat!

Bah! Com tots els vells amb cupletista vitalícia. Com tots els vells als qui aqueixa cupletista sol enganyar de tant en tant...

***

Els misteris de la Biblioteca de l'Ateneu

La biblioteca de l'Ateneu a la nit, és quasi deserta; lo qual diu molt en favor de la moralitat de la Barcelona intel·lectual: els ateneïstes, generalment, se deuen ficar al llit d'hora lo qual sembla qu'es propi de persones *tout à fait* morijerades. Així és que la Biblioteca de l'Ateneu a la nit, té una fredor monàstica; això imaginativament parlant, puig des que l'carbó va car la Biblioteca de l'Ateneu és absolutament frigorífica. Es allò, som a Barcelona, ont ja és cosa sabuda que no hi pot fer fret; els moços dels bars de *quartier* i dels kiosques de *refrescos* van tot l'

Consideracions d'artistes.

—Tots son camps d'aufals!

—Ditjós el dia que trobarem un camp de bistecs!

—Digui guardia, ont cau el carrer Quintana?

—Ja he *diquelad* ahont van vostès. A menjar ostres a

LA OSTRERA MODERNA: Quintana, 7.

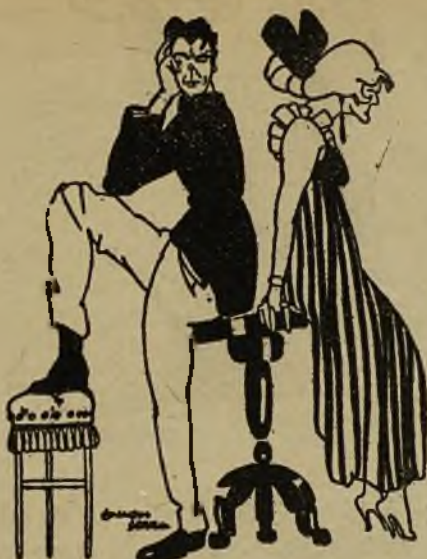

OSTRES I MARISCOS

VENDA I DEGUSTACIÓ

OBERT DIA I NIT

— Tu ets una d'aquestes dones que és volen posar els pantalons!
— T'equivoques, precisament és al revés.

any en manigues de camisa i els barcelonins *pur any* tenen com una desonra el gastar calefacció a casa seva, perquè la calefacció no serveix més que per a fer agafar refredats i per a fer venir mal de cap.—Fins sembla que alguna volta, tornant a l'Ateneu, els socis barcelonins *pur sang*— que no tots ho són, car n'hi ha també de cosmopolites—s'han queixat de que amb la calefacció central tenen massa calor. I es per això que l'Administració de l'Ateneu condemna als socis que no són barcelonins *pur sang* a patir fred.

Una de les altres ventatjes nocturnes de la Biblioteca, té ja un cert caracter misteriós: paçades les dotze s'hi senten sorolls pavorosos, que no se sab bé si són produïts pel munta-càrregues o per ànimes en pena devegades una veu fonda crida: — Peret!!!...

—I immediatament d'haver sentit tocar les dotze se senten tocar les cinc o les sis... fa una basarda!. Com qu'a mitja nit els ajudants de la Biblioteca apaguen quasi tots els llums i sen van, el pobret ateneïsta que s'hi queda està voltat d'ombra.. fins sembla que l'altra nit hi aparegué un fantasma. En Josep M.ª Roca encarregà a Mossèn Ribé que benebís el local, pro en Brossa tranquil·litza'ls anims dels individus de la Junta explicant que no es tractava de cap aparició d'ultra-tomba, sinò de qué un Senyor estranger que temps enrer donà unes conferencies sobre ocultisme, havia produït lo que sen diu en termes tecnicos un fenomen de materialització; això és: hipnotisà un subjecte qu'ell tenia a casa seva, el feu *desdoblar* i envià'l seu còs astral a l'Ateneu per a espantar als escèptics.

—Laura! Demani lo que vulgui, el cor, l'ànima, la sang, la vida, billets, joies, *jote-gras*, un barco, una ciutat; què vol, digui, a cambi del seu amor?

—Una sola cosa, don Joan, portim a la *Casa Cortés* i deixim triar; és el somni daurat de totes nosaltres.

Galeria de dones hermoses

La Cachita Delmonte

Pensar amb la Cachita Delmonte i eternir-nos és tot hù. La Cachita ens fa pensar amb la Universitat i amb aquell cèlebre Doctor Estanyol, professor de Dret canònic. Quan acordarem un amic meu i jo, pels volts de la setmana tràgica, estudiar dret canònic per a examinar-nos pel Septembre, enllòc trovarem local adequat. A l'últim l'Edèn paternalment ens obrí les portes i en un recó de *music-hall* trèiem un llibre i vinga a estudiar la Concordia Fachenetti mentres a l'escenari ens ensenyaven la poma de la discordia. Aquell ensopiment de les tardes d'Istiu a l'Edèn ens donà per paradoxa, ganes d'estudiar i aprobarem per miracle l'assignatura. En aquell temps triomfava la Cachita Delmonte. Ella tenia setse anys i nosaltres dinou. Are ella en té disset i nosaltres vintisis. Les coses!

De la Cachita sols podem dir tres coses: que és americana, més freda que'l marbre i de procedencia militar. Lo de ser guapa i ballar bé ja li vé de mena. Sa mare ha fet tronar i ploure i a hores d'are compta encare amb un enamorat platònic. Aquest enamorat platònic a qui ella no coneix, té catorze anys i estudia tercer del bachillerat. Les seves germanes son la novena i la dècima maravella del món. Particularment la Carmen, la de la pell de plàtano i el parlar «cubiche» ens té eternits.

Tornant a lo que dèiem, la Cachita ha estat i no sabèm si segueix essentho, una virtut romana. Quan érem estudiants, les artistes de la primera part ens dèien que'ls indians havien ofert a la Cachita cantitats fabuloses perquè deixés d'ésser lo que era.

Còm a artista, ja sola, ja còm a terci del trio, és més gran que'l Gallo i en Tiago Rusiñol. El *paseo* seu fa passar totes les penes. Un amic nostre que'l va veure al extranger, va deixar de ésser catalanista i's va emborratxar tot sol amb vuit ampolles de la Viuda.

GRAN TEATRE ESPANYOL

4. Unics i Elegants balls de disfresces 4

— VIDAL —

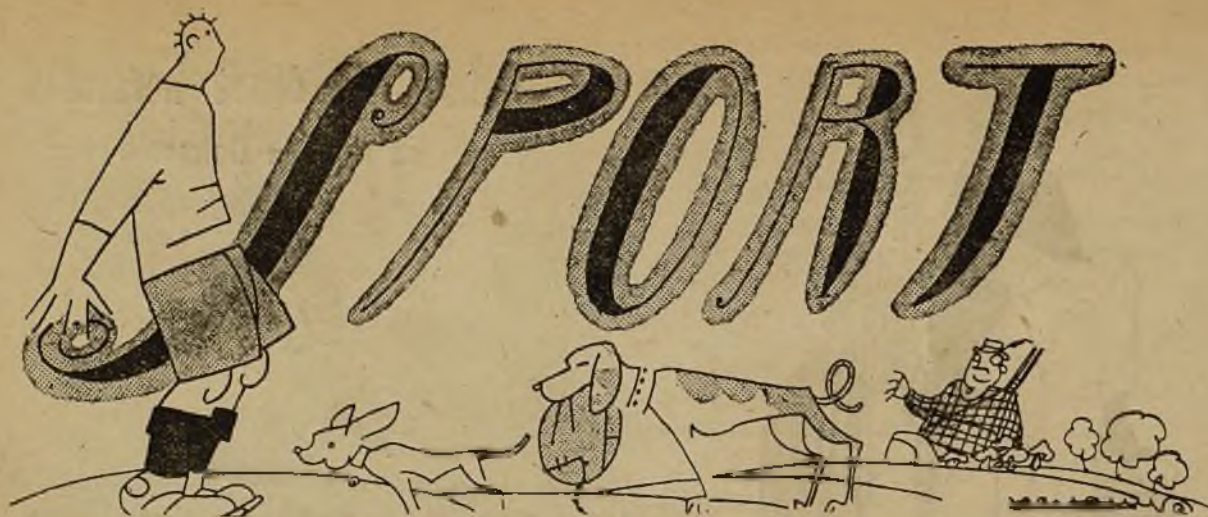
PER a ELS DISSABTES 3, 10 i 17 i EL DIMARS 20 FEBRER
AVUI DISSABTE, Primer Ball. Gran Concurs de Mantons i
Pintes. Per a títols i localitats — Casa VIDAL — Rambla
de les Flors, 12, Camiseria i en aquest Teatre.

CASA CORTÉS

Comte de l'Assalt, 13-BARCELONA

Perfumeria, guants, pells, regales chic, etc.

FIUT-BOL

Diumenge passat, no hi hagué partits de Campionat en la nostra urb mediterrània. Per a donar compliment als aficionats a l'art de la coça i de la empenta seca, els clubs ciutadans, organitzaren uns partits que en podriem dir d'estar per casa. Al camp del «Barcelona», una barreja d'aquest club, va lluitar amb el primer *bando* del «Stadium». La cosa va resultar ensopidota. Al camp dels «Canadiens F. C.» el proletariat de «Riegos y Fuerza del Ebro», se les va tenir amb els del «Vilanova F. C.» Als agrícoles els varen traslladar de l'estació al camp, amb un d'aquells omnibus grocs com si fossin anglesos.

Els de Vilanova, varen ser uns desagraïts, perquè guanyaren als americans del Clot, (que amb tot i fer-ho cada dia més bé, encara ho fan bastant malament,) sense tenir consideració a l'omnibus, ni a la condició de ciutadans d'aquests últims. No es pot ser bo per cap diner. Al camp d'En Tallada, l'«Espanyol», va jugar contra l'«Uni». Aquest sens dubte fou el millor partit de la tarde, per tractar-se de dos equips de primera fila, que estan molt igualats. L'«Uni», va dominar gairebé tot el partit. A la primera part, en Charlot va marcar un *goal* en el *haber* dels estudiants. A la segona, els del «Espanyol» que abans d'acabar van aconseguir l'empat, però els del «Uni», que saben la certesa d'allò de que «el temps es ora», varen apretar molt i dos minuts avans de que En Pedret, (que feia de jutje bastant malament,) dongués la xiulada final, varen marcar un altre tanto. Resultat: que l'«Uni» va guanyar, amb tot i que l'hi faltaban l'Aureo i en Llonch. En lloc d'aquest, va fer de porter en Cadet, que ho treballa

d'allò més bé. Els del «Uni», cada dia en saben més i En Maio, amb aquella carota de moro afeitat de fresc, com més va més en sab. En Pereira, ens va agradar més que les altres vegades; potser ho fa que no rondina tant. Els del «Espanyol», cada dia ho fan pitjor. Veiam quan es decidiran a posar un mitj centre. Si esperen massa, ja no en tindran necessitat. En Tallada ens sembla que bada.

A Sabadell, varen jugar l'«Espanya» i els d'allà, però no varen acabar el partit, no per les pinyes, com digueren molts, sinó perquè es va posar a ploure. Sort d'això.

***

Allò del bullit d'En Garchitorena, ja s'ha acabat. Dimars va fer vuit dies, que al local de l'«Esquerra del Ensanche», els de la Federació varen fer-hi comedia, davant d'una gran gentada i en mig d'una no menys gran farúm d'assafetida. L'Assamblea reconegué que En Garchitorena era estranger, però acordà no desqualificar al «Barcelona», sinó fer-li repetir els partits jugats amb dit filipino. Això fou acordat per tupinada perquè En Rosés, que per *algo* fou de la casa gran, els *manganes* de les votacions, els sab preparar millor que En Tallada. En Papitu Torrents prou protestava, però, noi, «ja pots xiular si l'ase no vol beure»... Nada: ¡Visca el caciquisme i El Planas i Casals del «Barcelona»! Després diràn que la Lliga no les sab fer aquestes coses!.. Sí, sí!.. Vaja, deixem-nos de política.

***

En Papitu i En Gutapercha, han anat a Madrid representant-nos davant de la «F. E. C. F.»

IDEAL

COTXET-AUTOMÓVIL

:- Gran triomf a la carrera 2.ª volta a Catalunya :-

2 COPES PLATA. PREMIS EXCEPCIONALS.
AQUEST COTXET ES L'ADOPTAT DEFINITIVAMENT PELS SPORTMENS
TALLERS HERETERS. A. BARCELONA, SALÓ DE EXPOSICIÓ I VENDA: PASSEIG DE GRACIA 90

Han lograt que les finals del Campionat d'Espanya, es jugin a Barcelona. El nas d'En Papitu es d'eficacia!

***

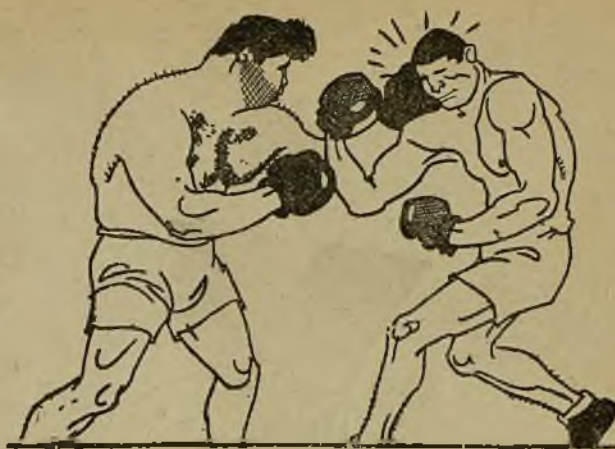
No s'amohinin més: en Quinqué, la llumanera futbolista del «Español», ídol d'en Puntas, d'en Puig de Bacardí i ex-ídol de la Lulú d'en Jimo, es a Madrid i juga de devanter en el «Raenig». Estan contents? Més n'estàn a Madrid. «La Xirgu, Borrás, Vilardell, Quinqué, todo se lo quitamos, a esos catalanotes», deuen dir. Preparem-nos per a quan s'ens quedin a n'en Cambó!.. ¡Malo! Veig que em torno a ficar en política i plego.

COXIS

PINYES

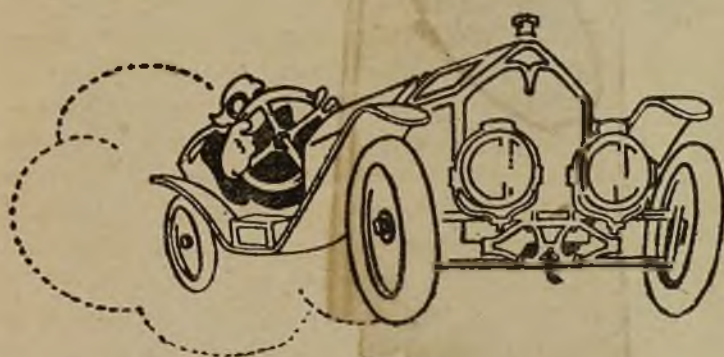
En Juic Bleik, va estomacar de mala manera, finalitzant per a deixar-lo *Knoc-out*; a n'en Jeo Fluit. Probàren de sortir després en Kid Mac Closky i en Franck Hoche. En Franck Hoche, ja'l coneixem prou i no cal parlar-ne. D'en Mac Closky, vos diré, qu'es un tipu menut i rabassut que té més coll qu'anques, qu'a París l'hi diuen «El Mall» de tan masell qu'és. Es de molt més pès que l'Hoche; davant d'aquest, va fer lo que l'hi dongué la gana. L'hi

acostaba les galtes, per a que les hi omplís de bofetades; mentres l'Hoche feia el seu fet, «el Mall», somreia com si l'hi busqués les pessigolles. Caballers, quina closca la d'en Closky! De tant en tant, amb molta gracia, feia berrilla d'aquella de ring, però el públic no ho entenia quan el jutge, que's veu que no sabia de què anava, declarà el *match* nul, tothom va protestar. Què volem que dignés qu'havia guanyat l'Hoche, potser? Pagesos!... En Closky sino l'hi posen a n'en Jhonson davant, no té contrincant a Barcelona. L'Hoche amb aquesta colla de combats, superiors als que l'hi corresponen, n'aprèn d'allò més! Ja cal que's prepari en Zurita!...

De lo que va passar després, no en parlem, tirem-hi un vel d'un metre de gruix.

WILLARD NANO

DAVID

DAVID

DAVID

DAVID

DAVID

GONOROL SANTALOL SOL

Principi actiu de la essencia de Sándal. Medicació segura, i de resultats immediats en la curació de la blenorragia, cistitis i albúmina.

Método senall i económic

VENTA EN TOTES LES FARMACIES

DIPÓSIT: FARMACIA SOL, CORTS, 606

PELUQUERIA "LEON DE ORO"

DE

ANTON VIGENS

SERVEI ANTISÉPTIC ESMERAT

ABONOS: 10 Servels a 2 ptes. i a preus convencionals

Servei Permanent

Masatge Eléctric

Compte del Asalt, 22,-BARCELONA

LA RESERVA

Informes i vigilància, secrets particulars

DETECTIVES

Averiguacions, Consultori Jurídic

Cobro de crèdits sense gascos per l'acred-

itor-Agents y correspondents en tot el mon

Director: E. GALIANA

(Detective)

57 FERNANDO, 87

Tirant - Benefactor

PATENTAT

Per el desentortit del pit de les senyores, homes i nens

Els ven a la casa Sres. "Eduard Schilling, S. en C." Barcelona, Madrid, Valencia i el fabricant d'elàstics i lliga-cames "Smart"

AMADOR ALSINA

Riera Sant Joan, 8.-Barcelona

qui enviarà follet gratis a qui el demana

—He vist uns trajos i uns capells elegantíssims:
—I pensar que encara hi ha dona imbecil que s'ocupa de literatura...